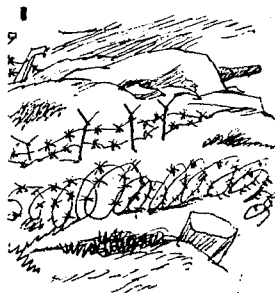

Tilgivelse for frontkjemperne?

Er det ikke snart på tide å gi frontkjemperne status som vanlige borgere? Har ikke disse menn og kvinner lidd nok på kropp og sjel?

Under landssvikoppjøret etter andre verdenskrig ble mange tusen nordmenn

dømt som følge av at de hadde kjempet på feil side.

En av de største truslene på den tiden var kommunismen. Frontkjemperne sloss mot det de mente var en trussel mot fedrelandet og verdenssamfunnet. Etter krigen ble de dømt på lik linje med andre landssvikere.

Vg. 17/1-91

I dag har frontkjemperne sonet sin straff for lengst, så er det ikke snart på tide å forstå og tilgi? Frontkjemperne har ytret ønske om å få sette opp en minnetavle på en kirkegård, men til store protester. Bibelen er full av lovord om tilgivelse, og så lenge en kirkegård er kirkes grunn, skulle det vel være både hjerterom og plass til en minnetavle. Så slipper frontkjemperne å snike seg til skogs for å minnes sine falne kamerater.

La dem slippe å lide mer, snu det andre kinnet til og la dem få sette opp en minnetavle på en verdig plass.

Leser,
Sykkylven,

Vg. 25/1-92

Frontkjemperne for Hitler

Leser fra Sykkylven viser til Bibelens budskap om tilgivelse, og reiser spørsmålet om det ikke snart er på tide å forstå og tilgi frontkjemperne, som hadde avlagt løfte om troskap til Hitler/Himmler?

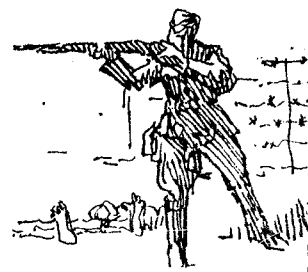
Det er riktig at mange av dem bare kjempet på Østfronten, men var det nå egentlig rosverdig?

I Leningrad døde nesten en million sivile av sult og av granatsplinter, mens norske frontkjemperne sto «skulder ved skulder» med tyske soldater, som det het i propagandaen den gang, inntil de ble fordrevet av Røde Armé og beleiringen ble opphevet.

Temmelig mange frontkjemperne deltok i tyske politi- og militæraksjoner mot den norske motstandsbevegelse under okkupasjonen, og ca. halvparten av den be-

ryktede gjengen til Henry Oliver Rinnan var tidligere frontkjemperne.

De tidligere nazister, inklusive frontkjemperne, som har innsett at det de gjorde den gang var i strid med

norsk lov, og med rettsoppfatningen i folket, er for lengst integrert i det norske samfunn.

For øvrig anser jeg deres delaktighet under krigen som langt mer alvorlig enn de mange ufarlige, og forholdsvis indifferente «menige» nazister som fantes i bygd og by.

Også en leser,
Trondheim.